

NUMERONI ON 60

1960- luvun lapsesta 60-
vuotiaaksi

Kaarina Peuraniemi

NUMERONI ON 60

1960- luvun lapsesta 60- vuotiaaksi

Kaarina Peuraniemi

NUMERONI ON 60

1960- luvun lapsesta 60- vuotiaaksi

© 2021 Peuraniemi, Kaarina

Kuvat: Kaarina Peuraniemi, ellei toisin mainita

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi-

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-4921-0

SISÄLLYSLUETTELO

Kuinka kaikki alkoi	7
Numero kertoo paljon	9
Sukupolvien perintö	17
1960- luvun lapsi	53
Nuoruudesta vanhuuteen	79
Työelämän illassa	119
Arvokas vanhuus	157

Kuinka kaikki alkoi

Syksyllä 2020 sain sähköpostia Karpatiat-lehden päätoimittajalta Liisa Heinolta. Hän pyysi minua kirjoittamaan helmikuun 2021 Karpatiat-lehteen artikkelin ikääntymisestä. Olin juuri täyttänyt 60 vuotta koronarajoitusten keskellä ja todennut potevani kuudenkymppin kriisiä. Jotenkin vain olin havahtunut siihen todellisuuteen, että mediassa ikääntyviä ihmisiä koskevat uutiset käsittelivät joko omaa ikäryhmääni tai ainakin ikäryhmää, joka ei ollut kaukana omastani. Ikääntyminen ja vanhuus eivät enää tuntuneetkaan olevan jossain kaukana tulevaisuudessa, vaan melkein tässä ja nyt.

Kirjoitin siis Karpatiat-lehteen artikkelin ikääntymisestä. Sain artikkelistani niin paljon myönteistä palautetta, että innostuin jatkamaan ikääntymisen pohdintaa. Lopulta huomasin, että pohdittavaa riitti kirjaksi asti. Jokaisella on oma elämäntarinansa, omat kokemuksensa ja tunteensa, toivottavasti saat jotakin itsellesi näistä minun pohdinnoistani.

Tämä kirja on kirjoitettu yhden vuonna 1960 syntyneen 60-vuotiaan suomalaisen naisen kokemuksella. Numeroni on siis 60.

NUMERO KERTOO PALJON

Artikkeli Karpatiat-lehdessä 2/2021

Usein sanotaan, että ikä on vain numero. Niinhän se on, mutta se on myös numero, joka kertoo paljon. Minun numeroni on 60, se tuli täyteen viime syksynä. Se on paljon suurempi numero kuin 20 ja siltä se myös tuntuu. Se on myös selvästi pienempi numero kuin 80, vaikka siitä minulla ei vielä ole kokemusta. Vanha tietää, miltä tuntuu olla nuori, mutta nuori ei tiedä, miltä tuntuu olla vanha, hänelle se selviää aikanaan.

Vuosikymmenet vierivät

Täyttäessäni 10 ja 20 vuotta, syntymäpäivä tuntui juhlliselta tapahtumalta ja olin mielestäni saavuttanut jotain merkittävää. Siihen asti en ajatellut ikääntyväni, vaan kehittyväni ja tulevani koko ajan jotenkin tärkeämmäksi ihmiseksi. Ikääntyminen oli hyvä asia.

Sen jälkeen on ollut toisin. 30 vuotta häälyi edessä jonkinlaisena rajapyykkinä, johon mennessä olisi saavutettava jotain ammattiin valmistumisen, työelämän ja perheen perustamisen suhteen. Mitä enemmän ikävuosia kertyi ja kaikki nuo palikat eivät olleet kohdillaan, sitä uhkaavammalta 30-vuotissyntymäpäivä alkoi näyttää. Ikääntyminen ei enää ollutkaan ainoastaan hyvä asia.

Seuraavat vuosikymmenet, 40- ja 50- vuotispäivät sujahtivat ohi elämän tiimellyksessä ja päästiin kuudenkymppin kynnykselle. 60 ikävuotta näyttäytyi edessä yhtä uhkaavalta kuin aikanaan 30 vuotta. Jotenkin sitä vain tajusi, että elämää on takana aika paljon ja edessä aina vain vähemmän. Ikääntyminen ei tuntunut enää ollenkaan hyvältä.

Elämä on vanhenemista ensimmäisestä elinpäivästä lähtien, pelkkää ikääntymistä alusta loppuun. Silti puhumme vanhenemisesta ikään kuin se alkaisi vasta jossain tietyssä iässä.

Kunnes menettää jotain

Ikääntyminen tuntuu hyvältä niin kauan, kun edessä on jotain, mitä kannattaa odottaa. Elämän alkupuoliskolla ikävuosien myötä saavuttaa jotain merkittävää, kunnes saavuttaa iän, jolloin huomaa menettävänsä jotain merkittävää.

Mitä enemmän ikävuosia kertyy, sitä enemmän kertyy menetettyjä asioita. Ja moni niistä asioista on menetetty lopullisesti. Vanheneminen on luopumista ja uusiin elämänvaiheisiin sopeutumista.

Jokainen ihminen on oman aikakautensa lapsi. Lapsuutemme vuosikymmen jättää meihin pysyvän jäljen. Tämä kirja kertoo tarinaa 1960- luvun lapsen elämästä.

Jokainen ihminen on myös oman sukunsa ja perheensä jäsen. Saman aikakauden lapsilla voi olla hyvin erilaisia tarinoita, koska lähielämänpiiri jättää meihin myös pysyvän jäljen.

Jokainen ihminen on myös oma yksilönsä, kokee ja tuntee elämänsä aivan omalla tavallaan.

Tässä kirjassa yksi 1960- luvun lapsi kertoo omaa tarinaansa lapsuudesta 60- vuotiaaksi. Elämä on jättänyt jälkensä hyvässä ja pahassa. Miltä tuntuu elämä nyt, kun sitä on takana enemmän kuin edessä? Monessa asiassa voi jo katsoa taaksepäin, mutta vielä voi myös katsoa eteenpäin. Tähän asti elämä on kantanut, se kantaa myös tästä eteenpäin.

BoD

